

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 10. Oranum Mauris feliciter ab Hispanis ereptum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

„hucusque fuisset habitum, tueri in-
„tendamus &c.,” Hoc edicto ad Urbis
Præfectum transmissio, hic omnes Pa-
rochos & Ordinum Superiores adesse
iussit, illudque eis prælegit, qui, cum
totam hanc causam Episcopi sui judi-
cio reliquissent, inter crebros cordis
sui gemitus taciti recesserunt: Cano-
nici vero ad S. Servatium hoc edictum
die quinta Februarii ad Capituli sui
acta retulere: Horum ignavia, &
turpe adulandi studium male habuit
Principem ac Episcopum Leodiensem,
cum autem hoc Capitulum ab ejus
jurisdictione exemptum Sedi Aposto-
licæ subjectum esset, hinc Episcopus
illos Romæ promerita pæna castigari
petiit, Ordinum autem usurpationem
ore & calamo constanter impugnavit.

§. X.

*Oranum Mauris feliciter ereptum
ab Hispanis.*

Fluxerat hic annus ob gloriosam Hi-
spanæ classis expeditionem valde
memorandus: Victoriæ argumentum
erat Oranum munitissima Africæ Civi-
tas Orientem versus ad barbaras Alge-
riæ oras sita. Hanc Ximenius Cardi-
nalis anno millesimo quingentesimo
nono victricibus armis expugnatam
Hi-

Sæc. XVIII. Hispaniæ Regno adjunxit; fervente au-
 tem bello de Hispanica successione
 Mauri Anglorum consilio & auxilio
 suffulti, eandem post semestrem obsidio-
 nem fame potius quam armis anno hujus
 sæculi octavo ad deditioem compule-
 runt, non sine exiguo Christiani no-
 minis dedecore, & ingenti Hispaniæ
 gloriæ decremento: Accepto dāmi-
 nuntio Philippus V. Hispaniarum Re-
 fidei Catholicæ propagandæ studio in-
 census, sese voti Religione obstrinxit
 extremas vires adhibiturum, ut han-
 Urbem Mahometanis eriperet, eam
 que rursus Ecclesiæ uniret. Eo con-
 silio Regium diploma publici juris fe-
 cit, cujus summa hæc est. „Firmum
 „fixumque habemus, nullum ex illis
 „locis, quæ Divina Providentia a pri-
 „mis solii mei auspiciis & Monarchiæ
 „hujus regimine nobis commisit, &
 „sanctæ Ecclesiæ gremio, & vera Re-
 „ligione Catholica segregatum agno-
 „scere, sed ea, quæ olim numero & ho-
 „stium meorum potentia, & dolosis ma-
 „chinationibus per nefas erepta fuerunt
 „recuperare statuimus, hinc primas sem-
 „per quidem curas eo intendimus, qua-
 „ratione & auxilio abscissa membra
 „Regno rursus unire possemus: Verum
 „funesta rerum vicissitudo obstitit, quo-
 „minus animi nostri propositum ad opta-
 „tum

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

„ tum exitum perducere, ac validas
 „ armorum vires nobis a Deo concessas
 „ hucusque eo impendere potuissemus.
 „ Ceterum, quamvis necdum ab aliis,
 „ iisque gravissimis curis vacui simus,
 „ nihilominus Orani munitissimæ Urbis
 „ expugnationem haud ultra differre de-
 „ crevimus, eo potissimum nomine, eo-
 „ quod priscis temporibus hæc eadem
 „ Civitas gloriosus fuerit scopus, quo
 „ verus Religionis Zelus, & Hispani
 „ populi fortitudo collimabat: Arden-
 „ tius adhuc nos stimulat mœror, quo
 „ hanc urbem Barbaræ gentis potestati
 „ subjectam, proin Sacræ Religionis adi-
 „ tum interclusum, & Hispanæ oræ
 „ incolas in duram severitatem abigendi
 „ occasionem Infidelibus esse datam do-
 „ lemus, ac haud immerito pertimesci-
 „ mus, ne Africani bellum terra mari-
 „ que gerere semel edocti, hujus loci
 „ opportunitatem & portum adjacen-
 „ tem in rem suam vertant, vicinisque
 „ Hispani Imperii Provinciis ingens
 „ damnum ac præjudicium inferant,
 „ præcipue eo tempore, quo finitimæ
 „ hujus Regni oræ minus valide mu-
 „ nitæ, ac negligentius custoditæ fo-
 „ rent. Implorato igitur Divini Nu-
 „ minis auxilio, ad obtinendum tam sa-
 „ lutaris consilii successum prope Ali-
 „ cantam triginta armatorum millium
 „ exer-

Sæc. XVIII. „exercitum contrahere, & validam
 A. C. 1732. „classem instruere decrevimus: Hor-
 „tamur insuper Toletanum Episcopum,
 „ut pro felici expeditione in omnibus
 „Ecclesiis publicas ad Deum preces
 „indiceret.,

Abrupta igitur omni mora Rex ma-
 joris molis naves, quam multas potuit,
 Francisco Cornejo rei maritimæ Præ-
 fecto comparandas, regendasque com-
 mittit, triremium cura Ludovico Reg-
 gio relicta: peditum vero equitumque
 ad terrestre bellum Montemaro Co-
 miti summum attribuit imperium. Vix
 unquam Hispani expeditionem appa-
 ratu majore, & spe victoriæ alacriore
 susceperunt: Constabat classis navibus
 bellicis quinquaginta tribus, partim
 triremibus, partim prædatoriis & myo-
 paronibus, præter quingentas onera-
 rias & vectorias naves, queis bellica
 tormenta, machinæ, commeatus, &
 terrestris exercitus imponebatur. Jam
 quinta decima Junii die classis Hispana
 velis non minus certa victoriæ fidu-
 cia, quam ventorum felicitate tumidis
 Alicantano portu solvit, coorta tamen
 horribili fædaque tempestate per septem
 omnino dies prope Chartagenam cum
 morte & fluctibus luctari compulsa.
 Tandem restituta maris tranquillitate
 die vigesima tertia ejusdem Mensis
 Afri-

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

Africanam oram prætervecta sese Mauris spectandam dedit. Aderat illa bi- duo post in conspectu Oraniensis propugnaculi, ubi copix terrestres Masalquiviro, quod una leuca Orano distabat, in terram exponebantur. Imperantur ad obsidionem necessaria, & Montemari, ceterorumque Ducum in confirmandis militum animis adversus hostem intenta sedulitas quaquaversum discurrit, apte componuntur naves ad prælium, belli tormenta ad impressionem, & milites ad assultum: brevi tamen patuit, Hispanos non incidisse in hostes ignavos & somno stratos, sed in pervigiles & ad strenuam defensionem paratos: Plurimum enim negotii facefferat jam primis auspiciis agger littori incumbens, duodecim grandioribus belli tormentis munitus, quem exiguo intervallo excipiebant duo alii, tam scite ad belli leges erecti, ut non barbarum, sed Europæum militarem Architectum proderent.

In ipso etiam portu ad omnes casus intentum hæserat majoris molis navigium præter quinque alia promptam in opem expedita: Armamentarium quoque pluribus belli tormentis, quæ expugnato oppido olim Hispani reliquerant, & annona satis instructum, præterea præfidiarii plusquam quinquagesies

Hist. Eccles. Tom. LXXIV. C mille

Sæc. XVIII.

A. C. 1732.

mille in urbe recensebantur. His tamen omnibus superior erat Hispana fortitudo; captis enim, quæ in portu erant, navibus, prima e tormento explosa pila hostilis prætorix vexillum, certe omine sat bono, dejecit, & post acres, cruentasque velitationes multo Mauris iniquiores tandem totus exercitus exscensionem feliciter fecit. Nec ideo tamen absterrentur hostes, qui collectis signis pedem quidem referunt, sed eo consilio, ut puteum quemdam Hispanis præriperent, inde tamen ab egregio Belliduce Patinho non modo rejecti fuere, sed insuper Hispani collem haud modice assurgentem occuparunt; non sine magno exercitus emolumento; quippe hujus situs opportunitate a Maurorum telis sinistra Catholici exercitus ala percommode tegebatur. Hoc bellicæ fortitudinis præludio animati Hispani, ut tutum ad mare a terra accessum haberent, propugnaculum exstruere moliantur, quo tamen comperto Mauri fabros & fossores operam molientes perturbaturi confertim accurrunt: vicissim Hispani, ubi majus periculum, majore pugnandi aviditate confluunt; nec tamen segniores Africani novis armatorum suppetiis nutantes erigunt, unde factum, ut tam Mauris, quam Hispanis subinde alios

&

& alios submittentibus, decretorium iniretur praelium, quod utrinque animis ad vincendum obfirmatis integras quatuor horas tenuit: Tum vero confertis non uno pugnae genere manibus, simul sclopis, simul hastis gladiisque, simul globorum & telorum jactu certatum: tandem vero Mauri irruentium impetum diutius sustinendo impares, solutis ordinibus in fugam effusi sunt. Hispanorum tam acri, diuturnoque conflictu quadringenti circiter, nec plures cecidere, longe major erat hostium occisorum strages, de certo tamen numero constare non potuit, eo quod pro more hujus gentis trucidati & saucii mox ex acie in urbem delati fuissent.

Alter die Hispani continuato victorise cursu hostem insequi decrevere; sed praeter omnem expectationem ne unicum quidem ex Mauris deprehendere poterant; tanta enim eorum erat trepidatio, ut non modo praelii campum, sed & cunctas arces, ipsam ad eo Oranum Urbem derelinquerent; incassum quippe promissas Barbarorum suppetias expectabant, & quamvis tardius tamen, decem Arabum & sex Turcarum millia advolarent, Bigotillus tamen Orani Gubernator potius conservandis suis opibus, quam defendendae

Sæc. XVIII. dendæ Urbi intentus, cum suis Mostaganum usque noctu aufugit: Eadem
 A. C. 1732. adhuc die Hispani a Gallis & Anglis
 Consulibus pudendam Maurorum fugam edocti, Urbem, arces, & castra prope Masalquivirum posita nemine resistente, occupant. Porro victoriæ complemento adhuc obsistere videbatur ipsum Masalquivirum, munimentum arte & natura validissimum; at Gubernator metu perculsus, pacta præsidariis vita & libertate, ultro deditioem fecit. Commissa dein plura cum Mauris prælia, variante quidem fortuna, sæpius tamen Hispanis propitia: Unde hi vicinam Regionem victoriis emensi, a Septa quoque, facta sæpius eruptione prospera, hostem depulerunt, trucidatis plusquam Maurorum tredecim millibus: tandem vero ob sterilitatem terræ, crebrosque morbos ex nimio solis æstu ingravescentes, præsidariis Orano & Masalquiviro impositis Victores in Hispaniam die trigesima prima Julii recesserunt, ubi Rex Montemarum & Patinham Belliduces ob rem bene gestam aureo vellere remuneravit. Ita nempe Religionis tutela ac patrocinium procurat amplum Regni incrementum. Pontifex vero per Regis Catholici literas de expugnato Orano certior factus, Deo

Deo pro tanto favore grates repensurus supplicationes publicas decrevit, Sæc. XVIII. A. C. 1732. festivisque ignibus tantæ rei successum nunciari voluit.

§. XI.

Res Polonicæ.

De diffidio, quod inter Clementem XII. Vide supra Papam & Polonos præcipue ob prætentum jus Patronatus in omnes Cathedrales & Collegiatas Regni Ecclesias exoriebatur, jam supra mentionem ingessimus: nunc vero de reddenda concordia actum; postquam enim Vincentius Santinius Sedis Apostolicæ Nuntius obierat, Camillus Paolustus novus summi Pontificis Nuntius, quamprimum Varsoviæ advenerat, cum Comite de Tarlo Roma reverso de concordie conditionibus serio egit, remque eo adduxit, ut quædam pacta, *concordata* vocabant, Comiti proponeret, quibus ita Pontifici satisfactum, ut Regis ac Reipublicæ juribus nihil decederet: Sub idem tempus Grodnæ datum erat initium Regni comitiis, quibus tamen mox dissolutis Proceres privatum habebant conventum, de maximis Reipublicæ negotiis consultaturi. Ad hos ergo Comes totam rei cum Nuntio Apostolicæ gestæ se-